

al Pânt dla Biânnnda

nómmere 116

Àl cèv ed San Ptròni

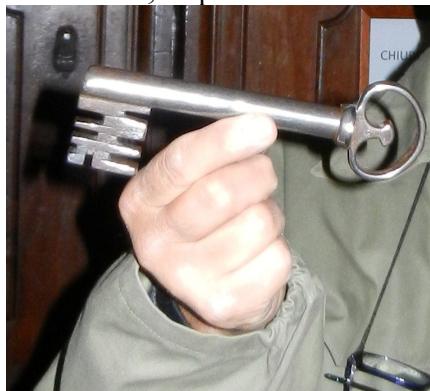

Mé a n sò brîsa quant pôrt, pûrtón, óss, armèri, spurtí, stracantón, cardinzón, rastí, ecz. ai séppa in San Ptròni, mo un quèl l'é sicûr: stand al nómmer däl cèv ch'ai ò vésst in gîr, ai n à da èser un siniffl!

Ói, ón al dîs, al fâ:

- *Bân csa vût ch'al séppa: bâsta urganizères con un bél portacèv!*

Un portacèv? Mo avív l'idê dal pais che ón l arêv da purtèr sîg? Dè mó un'ucè ala foto qué sâtt... Quassta che qué l'é la man dréttta ed dàn Urèst anzi, nà: monsgnâur Oreste Leonardi, *Primicerio della Perinsigne Basilica di San Petronio*, e qualla ch'al tén in

pónt ed dîda l'é sâul ónna däl cèv ed sô competänza... In stî mîs ed frequentaziân dla nòstra beléssima baséllica ai ò avó móod ed psair métter al nès int una móccia ed stanzi, curtîl, curtilén e lòz in dóvv ed sólit al n é brîsa pusébbil andè: par scadagnónna däl pôrt ai é la sô bêla cèv anzi, ciavânia antîga. Girundlând par San Ptròni insàmm a Ferdinand, al sagristàn, l é tótt un avrîr e srèr di óss drî dal spâl, un quèl che in prinzéppi l um fèva vgnîr só la fóttta, mo che dâpp invêzi ai ò capé.

Al nòster cisân l é anc da considerer un Mušeo, par tótt chi teşôr ch'ai é dánter e s' t an tén incôsa asrè, l é un âtum a vädder sparîr quèl ed preziaus. Ècco alâura che bişaggna tgnîr incôsa sâttâ cèv, anc parché - sâenza vlair pensèr ai gratón - di curiûs, magâra turéssta furastîr, ch'i vôlen dèr un'ucè ala cîsâ fén int i cantón pió arpiatè ai n é sâpper una móccia...

Par finîr: guardè cal ròz ed cèv qué a man stanca, bêli, lósstri cómm s'âl fôssen apanna vgnó fòra dal'ufizérina dal frâb... che magâra l'éra lé avsén, int âl ciavadûr.

F. C.

Al cuncâurs ed Granarôl

S'ai é dla dåuga, prémma o dâpp la selta fòra! E acsé i nûster poëta i s én fât unâur anc int al cuncâurs ed Granarôl, ch'l é risarvè ai zirudlèr. E se a dégg "nûster" ai é un parché!

Dânca: al prémm prèmi, la "Spîga d ôr" l é andè ala Mirella Musiani, ch'l'é anc la presentatrîz ufizièl di nûster dâpp-mezdé in dialàtt, ala Famaja Bulgnaïsa e ala Sèla di Zîrcol in San Flis.

Al secânnnd l é andè a Giordano Villani da Diôl, che ògni tant al scriv quèl pr al nòster giurnalén.

Al terz, invêzi, i s l én cuchè i dû spuслén (d una vólta), ch'al srêv pò come dîr l'Adriana Pallotti e sô maré Ghino Collina, che pròpi st ân i sran i urganizadûr di dâpp-mezdé dla Sèla di Zîrcol. A tótt quant a i mandän una móccia ed scueši e simitón, sâuratòtt alle duve rapresentanti del gentil sesso, la quale sono cuvèlla parte dell'umanità che noi preferiamo.

Zänt d una vólta

Al lavandèr dla Crušatta

La sô bugadarî l'êra al'âria avêrtâ e mé a la vdèva da stèr in clâs, quand a frequentèva la *Scuola Elementare Alberto Dallolio*. Pròpi lé sâttâ, int al crusèl stra la Crušatta, Tolmino e Vittorio Veneto, ai êra al canèl ed Raggn e lé al lavandèr, che mé a n ò mài savó cum al s ciâmèss, al lavèva i linzû *per conto terzi*. Drî la strè l êra tótt una stindrî ed linzû ch'i svulazèven ch'l êra una blazza.

L êra un bël gène, al lavandèr! Dû bafion ala Guareschi, sâpper alîgher e con una scuèdra ed fiû ch'la n finèva mài... L êra fenomenèl quand al tachèva con di bacâi sâenza chèp né cô, int un *grammelot* incunpresébbil, ch'al parèva quall che mé, pasè di ân, a sinté in bâcca a Dario Fo.

Al fèva sarvèzzi a dumizélli, in vatta a un trizéccuel a mutâur, e l arrivèva int al nòster curtîl a tóttta manatta, fagànd una cûrva a radâcc' e farmândes ed bòt. Se nuèter cínno ai êren lé, prémma ed cminzièr la distribuziân di linzû lavè e stirè, al partèva con la sô bacajè, acunpagnè da di gëst che se ón al l avess vësst da luntàn, l arêv cardó ch'al fôss drî a fèr un cumézzi. E nuèter lé a rédder cme di mât!

Mé a n ò mài capé cum al s fess a dlîzer e cunsgnèr i pâc ed linzû lavè sâenza armistieri stra d lâur, parché i êren tótt amucè sâenza un saggn particolèr! E al bël l é ch'a n ò mài sintó inción a lamintères parché i manchess quèl. L êra un bël sarvèzzi, quall ch'al fèva al lavandèr dla Crušatta, anc parché alâura i êren in pûc a avair la lavatrîz e mî mèder la lavèva incôsa, d estèd e d invêren, int al batòc' ch'ai êra int al balçan ed cuisérra.

Pò, un bël (o brótt) dé al canèl al fô quêt e al lavandèr an s fê pió vädder. I génn ch'l avèva méss só una lavandarî industrièl fòra däl Lâm, in dóvv al lavèva la biancarî di sâbdèl e däl cašêrum. Mé a n ò mài savó s'al fôss vaira o nà, mo int i mî arcôrd ai vanza un sgnâuri alîgher dai bafion ala Guareschi, ch'al fèva rédder i cínno.

F. C.

T-Day

Al dé d San Ptròni a sànn andè al Càurs ed dialàtt, l'èra al "T-Day" e ai ò girè par piàza a pî. Ariv in Ûgo Bâsi e ai pâsa una màchina bartéina con in vatta dû sugèt. A pâns "chi srèni? I n arénn megga da èser qué. Srèni i sòlit menefrehéssta? Sperän ch'i i fâghen la mûlta". Ed banda dal Zigânt ai é una màchina di Pulišmàn e a spêr ch'i i fairmen. Moché, gnanc pr insónni, la màchina bartéina la i pâsa sàtta al nèss e i n fan gnanc una pîga. Mah, chisà. A tîr d lóng a pedghèr in mèzz ala strè: che blazza vadde al Dåu Tårr da ste pônt sänza andèr a rîsg d èser scuizè da un àutobus ed vént mèter! Bân, i cardréssi? Drî dal spâl, écco al runfér d un èter mutâur ch'al và pian pianén. Un'ètra màchina bartéina, stavôlta con in vatta trî sugèt.

Stavôlta am vén só i quajón. Quand i um pâsen ataiò i an al fnistrén avêrt e a i dégg:

- Incù an s pôl brîsa girèr qué in màchina!

Ón di trî l'um guèrda, l'avèrra al brâza come dîr «L'é acsé, csa vût fèri?» e i tîren d lóng. I pâsen dnanz ai pulišmàn ch'i n bâten zéi e ví ch'i van. A tói zâ la tèrga, pò am vén da pinsèr: la n é brîsa un'anbulanza, gnanc un dutâur pr un'emergiänza parché i andèven pianén. E alâura? A vâg dai pulišmàn e a fâg:

- *Ehi, ch'al scûsha, mo incù, qué, an s và sâul a pî? Cum éla che cäl màchin che là al pôlen girèr?*

L'arspôsta la s-ciariéss incôsa:

- *Sono auto in borghese della Polizia, auto-civetta, e in servizio loro possono passare.*

Par la veritè l'urðinanza dla pedonalizaziòn ch'la n parmàtt ed girèr gnanc ai andicapè la n fâ brîsa eceziän pr al màchin dla Polizî, mo l'autorézza *il Corpo di PM a derogare in presenza di situazioni eccezionali non preventivabili*. Benéssum, zêrt lavurîr dla Polizî fât col màchin in camóffa i sran dânter da sti chèss. Però, däu vòlt in pûc minûd int una situaziòn *eccezionale non preventivabile*? Mái dóbbi? Una bëla cùbinaziòn! Acsé a vrêv capîr se, pasèr spass in màchina int un sít super-pedonèl, par la Polizî la séppa pròpi una nezesità. E masmamânt pr una màchina "civetta", vél a dîr ch'l'arêv da stèr in camóffa e n èser mài arcgnusó da inción. Sinche

nâ as prêv anc tôr la regolèr "pantera" zelèsta con la stréssa bianca, déggħia bân?

A pâns anc che, in sta manîra, se mé a fôss un criminèl o un teroréssta e a vléss dscrûver al màchin dla Polizî sänza inciònni insàggħi par psairli arcgnosser in chès ed biśâggħi, al srêv asè stèr a sêder dû T-Day int un tavlén al Roxy Bar e tôr zâ al tèrg däl màchin ch'âl pâsen par d'ed lé. Mo se pròpi l'è nezesèri pasèr stramèż ai pedón dal T-Day, a pèrt ch'al fâ un brótt vadde, un minûd ed tânp arsparmiè pr an stèr a fèr un gîr piò lóng vèlèl al rîsg ed fèr savair a tòtt che qualla che lé l'è una vtûra-zvatta (*auto civetta*) dla Polizî? Intindâñes, mé a sànn cunvènt che al lavurîr dla Polizî, Carabinîr e Finanza al séppa sänper prezziāus sâuratott al dé d incû. Se pò l'è fât con dl'ossta l'è méi par nuèter e par lâur, déggħia bân? Mo fôrsi i én i sòlit pinsir inšgunbiè da vèc' strazasunâi. Chisà s'ai é quèlc d ón èter ch'al la pânsa come mé...

Ia Taraghéggja (Gigén Lîvra)

Un pèz ed Paradîs

Cla matéina dal żoggħi dal nuvantadû ai éren pronti par partîr. Andèven sâul nuètri dâu, mé e mî surèla. Ala guida dla mî machintéina a guardèva la strè, pinsànd con suliv ch'l'èra, fôrsi, l'ultma vòlta. Dâpp al sòliti frès ed zircustanza mî surèla la smíté ed dscarrer, anca lí la guardèva la strè, in silânzi. Ógni vultè a la cgnuséven, ògni âlber a l'avêven vésst a crâsser, ân dâpp ân, drî a cla strè che, in pôc piò ed quaranta chilometer, la s purtèva dala zitè al pajais ed muntâgħna. Quant vòlt a l'avêven fâta, fén dai ân dl'adolesanza, col babbo e la mâmha, prémma con la *Giardinetta* coi spurti ed laggn, ch'l'a m piaśeva tant, pò con däl màchini difarânti, mo sänper strécc stra pâc e fagût, parché ogni vòlta l'èra un sanmichèl.

A n éren mài stè cuntänti, mé e mî surèla, dla deziòn ed cunprèr cla viltéina. A m arcurdèva bân, l'èra dal zinquantaset. Cl ân, dâpp avair pasè al vacànz in cal païsén, al babbo e la mâmha i turnénn só e, una vòlta arrivè a cà, i s génn dla cànpra. Par nuètri ragâzi, int un mumânt, ai svané tòtt i insónni ed vacànz só däl spiâż luntèni

o só di giazèr a dû pâs dal zîl, quî ch'a guardèven int al reclâm in vatta ai giurni; andèr avanti, al nòstri estèd a li arénn pasè in cal païsén dl Apenén.

In pôc piò ed mèz'aura, sänza adèrmen, ai éren arivè dnanz al *Villino dei Glicini*, cum la gèva una piastrèla decorè in vatta a ón di pilastrén. Cla tèrga la n m èra mài piaśo, invézi al babbo, acsé sevèr e autoritèri, al l'avêva fâta fèr aposta, ed cerâmica bianca con chi fiûr dpent. Al nòmm l'èra giossst, i glézzin, dai scalén dl ingrèss, i s'agranplèven fén al terazén dal prémm pian, cme par tgnîrel só. Adès i éren fiuré e i avêven al culâur di úc' dla mâmha, cme una vòlta a sinté a dîr dal babbo.

A salténn zâ dala màchina e, pròpi in vatta a cla tèrga, bân in véssta, a i miténn al cartèl: *IN VENDITA*. Dâpp avair tòlt cla dezisiòn, mé e mî surèla ai éren lé par tôr e partîres cla ròba ch'la n s psêva brîsa vânnder insàmm ala cà.

L'è un piò fât quèl che in ògni cà as sénta l udâur ed chi ai stà, o al i é stè, tant che, andànd dânter, al pèr inpusébbil che la cà la séppa vûda. Da un mumânt a cl èter, da una pôrta in fassa, at é d avîs ed vaddr vgnîr a dânter un quelcdón.

Incôsa l'èra in åurden, al purtîr ai vîder, i cusén in vatta al divàn, al vèss in mèzz al tèvla; una cà lasè in åurden par turnèri dâpp pôc tânp, brîsa pr an turnèr mài piò. Tòtt i quî i avêven un sâns, dapartott as sintêva dl amâur: al nòstri fotografî attachè al mûr, da quand ai éren ragazôli fén a qualli di nûster matrimoni, a qualli di nûster fiû, tòtti bân incurnisè e méssi bân in lûs, parché i s pséssen vadde pulid, dala tèvla o dal sufâ. I cusén, arcamè dala mâmha con i fiûr e i culûr dal glézzin, i éren pugè a dû a dû in vatta al divàn. In vatta al tavlén un liber: una cartuléina la sgnèva al pônt in dóvv al babbo l'èra arivè a lèzer.

A s guardèven, mé e mî surèla, a tuchèven i quî, mo a n éren brîsa bôni ed spustèr o tôr ví gnînta. Cum la m parêva bëla in cal mumânt la cà! A vdêva i dé pasè là, insàmm ala mâmha e al babbo; al parfomm dal glézzin, ch'al vgnîva dânter dala fnèstra avêrta, l'um fèva girèr la testa, mo fôrsi al n éra brîsa l udâur di fiûr...

A s miténn ala scrivanî dal babbo, bisugnèva avrîr i casétt, guardèr, lè-

żer, dlîzer. Un fôi l'êra païs cme na mašaggna, a n psêven brîsa cazèrel ví, anc sâul parché in vatta a cal fôi ai êra pasè la man dal babbo. Cartulén, létter, biglitén, pò un fôi ed lunèri: setàmmber 1957; un dé, al quâter, l'êra sgnè con un asteréssc zelèst; in fannndala pâgina l'istass asteréssc e la caligrafi dla mâmâ: *—Un pèz ed Paradîs da incû l'é al nòster.*

A miténn tótti âl chèrt al sô sít e a srénn âl fnèster. Prémma d asrèr al rastèl a tulénn ví al cartèl, mé a staché dû grâp ed glézzin da purtèr a cà e a turnénn in zitè.

La sîra l'êra cèra e la strè la parêva piò lébbra. Mé e mî surèla avêven al côr gânfi d emoziân, mo ai êren cuntänti, a savêven, tótti dâu, che *un pèz ed Paradîs* al se sré stè sänper da stér.

Maria Grazia Toschi

(trad. in bulgnais dala Noccia d Bastèl)

L'anvè

La padrâna l'êra fenalmänt rilasè dnanz a una tâza ed camamélla, dâpp a una giurnèta pasè a córrer só e zâ par l'albèrg; sô maré, con la sacâna da cûg avêrtâ, al fêva di dsnómm ala Margaréttâ, quâter mîs ed surîs e simitón. A sêder ai tavlén ai êra dâu còpi ed cliënt ed mèza etè e dû tècnic, ch'i êren in pajaiś par di lavurîr. Al piò zâuven, con i cavî lighè int na lóngâ cô, al n arsparmièva batûd e šguèrd ala ragâza dal barr, ch'la l'provochèva, col spâl nûdi, nonostânt al fradd dla sîra nibiâusa. Cl ètr ômen, i cavî e la bërba grîs, la fâza còta dal sâul, al stèva in silânzi a bâvver la sô bërra, còmm pêrs drî a di pinsîr segrêt.

As êra bèle bacajè ed divêrs argumént, tótt lighè ala muntâgna. Al padrân, ch'l'êra l'ónnic a èser nèd in pajaiś, l'avêva cuntè che, prémma ch'i avréssen la galarî, an i êra brîsa môd ed travarsèr al Pâs d invêren. A ste pônt l'ômen dai cavî grîs al paré dâdères e al taché a dscârrer. Al cunté che ló al i êra quand, quarant'ân prémma, i dezidénn ed viulintèr la muntâgna šbušand âl sâul vésser. Al cunté di âlber cazè zâ par fèr sít ala lóngâ strè quêrtâ ch'la sfigûra i fianc dla muntâgna prémma d andèr dâentr int la sô panza; di pilón ed zimänt tirè só par scavalèr âl gâul; dâl mén ch'âl scupièven dé e nòt runpând al silânzi secolèr dla Vâl.

- *La galarî l'à purtè ricazza a stal valè, mo a che prezzi! Quand a vadd ste serpânt ed TIR grand, malanón e puzlént, a n pòs brîsa fèr da manc ed séntrum in cåulpa pr avair contribué ala costruziân ed st'ôvra! Par furtórna adès a sân qué pr un lavurîr ch'al rimédia, in pèrt, ai dâns fâts alâura. Só, al Bâurg, a sân drî a méttr a pòst âl stradlérini dal vilâg' e drî al turânt. Al pajaiś, ch'al fô tajè fôra e al parêva destinè ala mòrt, al turnarà a vîver, dâpp a sti quarant'ân d'isolemänt ch'i l'an tgnô fôra dala speculaziân e dal brutîsi mudêrni. Dimonndi dâl sâul cà âli én bèle stè arsanè, al vgnarà un biû! Mo adès a v voi cuntè un fât ch'l' um capitê própi durânt la costuziân dla galarî.*

Tótt quant, incantè dal racânt, i s'avsinénn con la scrâna.

- *Avêva da incuntrèr di tècnic šguézzer – al turné a dscârrer l'ômen – e avêven l'apuntamänt só al Pâs. Asrè dâentr al barr dl' Albèrg Itâglia, inpgnè a guardèr âl chèrt, inción al s'n'êra adè che al tânp l'êra mudè: quand a vgnénn fôra l'anvèva. Andé in fùria in vatta ala mî Sizânt, cunvénit che piò in bâs la naiv la sré canbiè in âcua. Invézi la turmânta la carsêva, la strè l'êra bèle quêrtâ da un smass ed naiv e mé a n avêva brîsa âl cadân, ala fén di cónt ai êren sâul ai prémme ed setàmmber! Ormâi an i êra brîsa môd ed turnèr indrî, siché andé d lóng pian pian, sperând ed vädder, de drî da ògni vultè, âl barâc dal cantîr. Fentânt che, a una cûrva piò strécca ed câli étri, a n stimé brîsa pulid in dóvv as fôss al lémmit dla strè, e i frêno, ch'a scuizé d istént, i fenn slítèr âl rôd e la machîna la sfrunblé zâ dal sfundariân. Am fô d avîs ed fèr un vâul lóng e länt e, quand Dio vôls, la machîna l'arivé in fannnd, a n sinté brîsa la bôta, mo al fô còmm s'a fôss caschè in vatta a dla panna, inpresiân dè anc dala naiv ch'la vulèva d'atâuren a mé. Arivé d'aura d'avrîr al spurtel e d andèr fôra, mo una trafitûra al pèt la m'f' caschèr bucón int la naiv.*

Quand a m dâd' ai êra a žèzer só una còccia, arvujè int una quêrtâ. L'êra un sít asrè, strécc e bâs, la parêva una spêzie ed tannda. A sêder atais a mé ai êra un ômen con una sièlpa arvujè in vatta ala tèsta e lighè sâtta ala gâula, con indòs un pastrân ed pân rôvv, dala fatûra vèga. A vâddrum dâd' l'

um gé quèl int un franzaïs che mé a n capêva brîsa, mo mé a n sân brîsa dla Vâl, e col Patuà ai ò sänper avó dâl dificultè. L'um šlunghé un tegamén con quèl ed chèld, a l'ringrazié e a m indurminté un'ètra vôlta. Quand a turné a dâd'rum un tail dla purtîra l'êra tirè só e ai vgnêv dânter un suladén tavvd. Al mî arciam l'òmen al vgné dânter e al gé: "Il n'y a pas de neige!"

L'êra vaira: i prè i arluséven, al zîl l'êra d'un zelèst cèr, sänza na nôvva. L'òmen al m ajuté a andèr fôra. Al pèt l'um fêva anc mèl, mo âl ganb âli um tgnêven só. Ló l'um šlunghé di mirtell e di lanpón dânter a una spêzie ed gamèla militèr, e l'um paré al quèl piò bân ch'avéss mài magnè. A i dmandé ed cumpagnèrum vêrs la strè, in dóvv arrivé, pian pian, pugèndum ala sô spâla. A s saluténn con na strichè d man e, quand a m vulté, prémma ed saltèr in vatta a una mâchîna ed pasâg', ló an i êra bèle piò.

A fô acôlt cme s'a fôss resusité! I m avêven zarchè, par quénng' dé, in tótt i sfundarión d'atâuren al sít in dóvv i avêven catè la mâchîna. Âl láster âl mustrénn i ségg'n ed rutûr a socuanti cûst, ormâi drî a guarîr.

Alâura a fô mé ch'a zarché d'apartott l'òmen dal pastrân. Andé in tótti âl cà, in tótti âl capân, int âl tîz, a dmandé ed viandânt, vegabónnd, pelegrén. Gnînta. Dl'òmen an i êra gnanc l'insaggna. Inción cardé al mî racânt: i um génn che al mèl al psêva avairum provochè di mirâg' acsé fôrt da èser cardó reèl.

Ai pasé i mîs, i lavurîr i finénn e mé a turné int la mî zitè. Solamänt socuânt ân dâpp a turné int la Vâl pr una mässtra só la stôria dal Pâs, dai Rumèn fén ala costruziân dla galarî. Divêrsi stamp i mustrèven i pasâg' ch'ai êra stè: i Gâl, i Rumèn, al Bèrbarâssa, Napoleân...

E ècco, própi int una stampa ch'la mustrèva la vgnûda in Itâglia ed Napoleân, ai êra raprésentè ló, l'òmen con la sièlpa in tèsta, acuacè atais al bivâc, con al sô pastrân lóng, pr infén con la gamèla in man...

Quand l'òmen dai cavî grîs al smíté ed dscârrer, al guèrd pêrs chisâ dóvv, as sinté dâgg' tócc dal canpanell. Incantè dal racânt, inción avêva piò guardè l'arlói. La Margaréttâ la durmêva in pès in brâz a sô pèder st

mänter che, fòra dai vîder, la nabbia l'avèva lasè al sít a un bél zil cér, lušant ed strèl.

la Noccia d Bastel

Sbarluciànd stra vèci pâgin

I spetadûr *d'Arêna del Sole - Luogo dato agli spettacoli diurni* - i én sänper stè di sugèt piotòst fugùs cânter ai parsunâg' catív che int i cumedion d una vòlta i n manchèven mài. Chi pôver artéssta ch'i avèven da interpretèr stäl pèrt, a dirän acsé, *ingrate*, i andèven in pelsènic sänper con un pôc ed scagâza, parché àl sbatrî ed man spass àl s trasfurmèven int un *gettito di corpi contundenti o appuntiti*.

Al "tirân" Giuseppe Raimondi, ch'al fèva la pèrt d *Egîsto* int l'*Oreste* ed Vitòri Alfieri, pròpi int al mumänt ch'al prunónzia la cundâna a mórt, ai arrivé int al ståmmg un buchèl pén ed vén.

Ignâzi Palica, invêzi, in st mänter ch'al rezitèva int la *Merope* al vésst piantères int àli às dal pelsènic, pròpi dnanz ai sù pî un curtlâz da inftidâur. Al s ciapé una pió fâta pòra ch'al s ritiré int al sô camarén e an i fô vêrs ed fêrel turnèr fòra, gnanc par la sêna finèl, quand al vén amazè dai litûr.

Int la *Maria Antonietta* ed Paolo Giacometti, un spetadâur, indignè parché un rivoluzionèri l'êra drî a strapèr dal brâza dla pôvra regénnia al sô cínno, al svarslé con tótt al fiè ch'l avèva in gâula:

- *Lâsa stèr cal ragazôl!* - E pò, tant parché àl sâu intenziân àl fôssen bëli cèri, ai tiré drî anc una mizatta ed bërra, par furtónna sänza ciapèri

Eh, sé, al pôblic d una vòlta l'êra acsé...

Dân Merig tant ân fà l'êra al curèt dla paròchia ed San Flépp e Iâcum e stra àl sâu incubänz ai êra anc qualla d andèr a cufurtèr i cundanè a mórt, che a Bulaggna i psèven èser impichè o decapitè. Una vòlta al fô ciâmè pr asésster int àli últmi àur un tél ch'l avèva mazè sô mujér e par quasst l'êra stè cundanè al tâi dla mazòca. Dân Merig al fô acsé brèv con àl paròl che cal pôver d'sgraziè al mustré *sicuri segni di pentimento*. Mo ai êra un pensîr ch'an i dèva pès e al le cunfidé al prît.

- *Sgnèr curèt* - ai déss - *cum òja da*

fèr se in cl èter månnnd mè avéss mài da incuntrèr mî mujér?

- *Brîsa preocupèret!* - ai arspundé dân Merig - *Té t sarè sänza tèsta e acsé ll'la n prâ brîsa arcgnóssret!*

Iuvachén Rossini, che par d'snôv ân al sté ed cà a Bulaggna, bân e spass l'êra custràtt a arzàvver di aspirànt musizéssa ch'i vlèven un sô parair. Una vòlta as presenté a cà sô una sgnurénnia cumpagnè da sô mèder pr avair un cunséi zîrca 1 avgnîr dla ragâza, ch'la sunèva al piaefôrt e la cantèva. Al mässter, ch'al fô sänper un ômen gentîl e paziänt, al la fé sêder al piaefôrt. Dåpp a gnanc zénc minûd al la farmé digandi ed cantèr. Ala secânnia stròfa al turné a fèrla sunèr e pò ancâura a cantèr e vî acsé pr un bél pèz, fén che la mèder, stóffa ed sta manfréina, la s arvulzé al mässter par savair se sô fiôla la srêv riusé mèi cme pianéssta o cme cantanta.

E Rossini, con ón di sô surîs amâbil:

- *Sô fiôla, sgnèra mî, la riusirà benéssum... cme arzdâura!*

Dal 1893 ai andé in sêna al Comunèl l'ôvra *Vandea* dal mässter Filippo Clementi. L'êsit dla rapresentaziân al fô piotòst schêrs, sìa pr al valâur dal sparté, sìa par 1 interpretaziân di artéssta. Un tnâur al fèva la pèrt d *Alano*, al chèp di vandeàn. Dåpp un intermèz pén ed stiuptè ch'ali avèven méss a dûra prôva àli urâcc' dal pôblic, la mèder dal chèp di vandeàn l'arîva in sêna tóttia dsprè svarsland:

- *Ferito è Alano!*

Pruvè a imazinèruv dåpp a un'usità acsé cus'ai suždé in sèla... Risèt, ûrel, féssti par zénc minûd, prémma ed psair arivèr ala fén dal drâma.

Al tnâur Pietro Neri Baraldi (al maré dla Fricci), ômen bunéssum e generâus, al fô elèt presidânt dal Zîrcol Artesstic. Ala zanna in sô unâur a ló, témmid cum l'êra, ai tuché d inpruviâr un dscâurs...

- *Per questo immeritato onore...* - e qué al s farmé incapèz ed tirèr d lóng. Enrico Panzacchi, gran facuajônî, ch'l êra ed banda da ló, ai sugeré:

- ...la quale...

Al pôver Barèldi an riusé pió a tirèr d lóng dal gran dilûvi ed ri t e féssti.

F. C.

La siänza di nûster vîc'

Òpi (*Acer campestre*) - oppio, pianta che serve di sostegno alla vite. Il legno è ottimo per tornitori e falegnami e le ceneri ricche di potassa.

2. Òpi rézz, dai montanari (*Acer monspessulanum*), acero minore, acero di Montpellier, acero lattajolo o falso oppio, comune nelle siepi de' colli e non raro ne' boschi montani, pianta a legno forte.

Nèspel (*Mespilus germanica*) - nespolo.

2. nèspel dal Giapân (*Eriobotrya japonica*) nespolo del Giappone, sempreverde ornamentale che difficilmente qui lega i suoi frutti.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese*.

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biânnnda

Nómmer 116 dal 2012

Diretâur irresponsâbil e limušnîr:

Fàusto Carpan

Dségn uriginèl:

Lupàmmbol (Wolfgang)

Umberto Sgarzi

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di sbâli: Bertén Sèra

Strulgân eletrônic: Amos Lèli

Abunamént par pôsta: almânc 20 € al ân.

Indirézz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto.carpani@alice.it

Tott i scrétt in dóvv an i é brîsa indichè
1 autâur i én ed Fausto Carpani.

Al dizionèri ed riferimânt par cál paròl
ch'ali én difézzil da capîr l'è quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAI  - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAI 

Pendragon, 2009

I sit bulgnîs i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.clubdiapason.org

www.lafamigliabolognese.it

www.bulgnais.com

www.marcopoli.it

- Carpani e i sù amig -
- La Compagnia del Ponte della Bionda -

NOVEMBRE

Sabato 3, ore 21,30.....

Teatro Orione (via Cimabue 14): Giorgio Comaschi in "Commendator Paradiso", Renato Dall'Ara e il Bologna dello scudetto del 1964. Prenotazioni al 337572489.

Mercoledì 7, ore 16.....

Nella Sala dei Circoli (via San Felice 11): pomeriggio in compagnia dei poeti dialettali, con la partecipazione di Fausto Carpani. A cura di Adriana Pallotti e Ghino Collina.

Giovedì 8, ore 16,30.....

Nella sede della Famajja Bulgnaisa (via Barberia 11): pomeriggio in compagnia dei poeti dialettali, con la partecipazione di Fausto Carpani. Presenta Mirella Musiani.

Domenica 11, ore 15.....

Centro Sociale Barca (via P. Nenni 11): "Carpani e i sù amig" con Fausto Carpani, Gigén Lîvra, Sisén, Marco e Paolo Marcheselli.

DICEMBRE

Sabato 1, ore 21.....

Centro Sociale Montanari (Via Saliceto 3): "Bologna cantava e canta" con Fausto Carpani, Gigén Lîvra, Marco Visita, Antonio Stragapede.

Martedì 4, ore 21.....

Teatro Orione (via Cimabue 14): la Compagnia del Ponte della Bionda in "Non parlate all'autista", commedia in due atti di Carpani e Nanni. Prenotazioni al 337572489.

Mercoledì 5, ore 21.....

Giovedì 6, ore 21.....

Nella sede della Famajja Bulgnaisa (via Barberia 11): pomeriggio in compagnia dei poeti dialettali, con la partecipazione di Fausto Carpani. Presenta Mirella Musiani.

Fausto Carpani al Museo del Patrimonio Industriale (ex Fornace Galotti - via Beverara 123)

Mercoledì 26, ore 16.....

Giovedì 27, ore 21.....

Teatro Nuovo di Sasso Marconi: la Compagnia del Ponte della Bionda in "Non parlate all'autista", commedia in due atti di Carpani e Nanni.

Associazione Culturale

IL PONTE DELLA BIONDA

www.pontedellabionda.org

info@pontedellabionda.org

cell. 334 378 72 19